

hold kan vi yde vores bidrag til at stoppe denne diskussion.

Jeg vil gerne understrege, at Venstre fuldt ud respekterer folkeafstemningen fra den 18. maj sidste år. Og det betyder også, at de danske forbehold kun kan ophæves ved en ny folkeafstemning. Men debatten må starte nu, og den skal foregå frit, og den skal foregå åbent. Venstre vil ikke være med til en luskepeter, hvor de ømme sager bliver gemt lige indtil før den næste folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg havde egentlig tegnet mig alene for en bagatel, og den kommer jeg til, men jeg synes nok, at der nu også er en stor sag, der bør kommenteres.

Jeg er sikker på, at statsministeren har lyttet meget intenst til, hvad hr. Anders Fogh Rasmussen sagde. Det er vist første gang, der fra Venstres side er rakt en hånd frem så klart og tydeligt, som der blev det her. Jeg synes nok, det er en forhandlingsvilje, som i høj grad fortjener at påskønnes. Jeg synes, vi alle sammen, hele Folketinget, kan glæde os over, at det tegner til, at der bliver noget at snakke om, at der bliver realiteter at snakke om.

Men det, jeg har taget ordet for, er for at undgå, at der dannes myter. Hr. Anders Fogh Rasmussen sagde, at Centrum-Demokraterne før valget klart havde sagt, at vi gik ind for en socialdemokratisk regering. Det var lige det modsatte, vi sagde. Vi sagde: Vi går under ingen omstændigheder ind for en socialdemokratisk regering. Vi går kun ind for en regering, der er den samme som den, der sad i forvejen. Vi havde håbet med alle fire partier, men i hvert fald med de tre.

Vi sagde altså lige det modsatte af det, hr. Anders Fogh Rasmussen refererede. Og jeg vil gerne undgå dette med den socialdemokratiske regering. Fordi en regering er socialdemokratisk ledet, er den jo ikke socialdemokratisk. Det bør Venstre vide, for de sad i 1½ år i en regering, der var socialdemokratisk ledet. De bør vide det af en ekstra grund: I alle de år, vi havde den borgerlige firkloverregering, kunne man konstant høre fra Fremskridtspartiet, at det var en rent socialdemokratisk regering.

Til gengæld sagde Socialdemokraterne, at det var en konservativ regering, fordi Poul Schlüter var statsminister. Kan man ikke blive fri for alt det virvar? Det er da ganske klart, at i den rege-

ring, der eksisterer nu, har vi en socialdemokratisk ledelse, fordi Socialdemokratiet er det største parti her i landet; men jeg tør nok antyde – ellers kan man bare spørge SF – at der er visse tegn på, at både Radikale og Centrum-Demokrater trods alt også er med i denne regering og er med til at forhindre noget af det, som kunne blive resultatet, hvis det var en rent socialdemokratisk regering.

Skal vi ikke undgå mere debat af den art? For det er jo noget vrøvl.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kan da bekræfte meget af den fremstilling, hr. Erhard Jakobsen kom med. Jeg vil dog tro, at hans bemærkninger om hr. Anders Fogh Rasmussens tale var udtryk for dyb ironi. Jeg synes ikke, at der var ret meget samarbejdsvilje hos hr. Anders Fogh Rasmussen. Men dér kan vi jo have opfattet det forskelligt.

Jeg vil også gætte på, at Socialdemokratiet kunne tænke sig at kommentere betragtningerne om, at der ikke er nogen forskel mellem de regeringer, vi så i 1980'erne, og den nuværende regering. Jeg mener, at der er fare for, at det bliver det samme. Men vi vil gøre vores til, at det bliver anderledes, og her kan jeg helt bekræfte hr. Anders Fogh Rasmussens fremstilling om, at vi vil bruge vores udvalgsplaceringer i Folketinget til at få maksimal indflydelse på den politiske retning – og dér er jeg sikker på, at det nok ikke går helt i den samme retning som hr. Erhard Jakobsen. Men vi vil slås for vores synspunkter alligevel.

Men min kommentar var til hr. Anders Fogh Rasmussen. Det var en central melding fra ham, når han sagde, at det politiske tyngdepunkt var gået mere i retning af VK. Ja, det kan jeg godt forstå at han siger, når nu han sidder i den side af Folketingssalen. Så har han behov for at sige, at det politiske tyngdepunkt går mere i retning af Konservative og Venstre.

Og det er da rigtigt, at Venstre fik et meget fint folketingsvalg; men sandheden er jo også, at folketingsvalget blev et stort nederlag for KVZ-alternativet. Hvad var det, Venstre gik til valg på? Det var, at der skulle være et flertal med Konservative, Venstre og Fremskridtspartiet. Det sagde vælgerne nej til. Det flertal blev ikke til noget, og det var godt. Det kæmpede vi meget for at undgå. Og det betyder, at det virkelige nederlag ved dette folketingsvalg var til VKZ-alternativet. Jeg kan godt forstå, at Venstre har